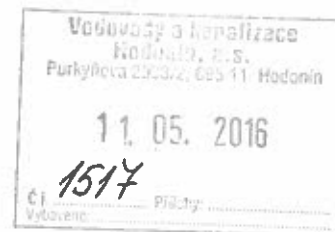

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
Vršovická 65, 100 10 Praha 10

Č. j.: 379/430/16
9510/ENV/16
Spis. zn.: P/3297

Vodovody a kanalizace Hodonín, a. s.
Purkyňova 2933/2
695 11 Hodonín

Krajská Hygienická stanice Jihomoravského kraje
Jeřábkova 4
602 00 Brno

Věc: Podněty podle ustanovení § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, k přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15, k ověření souladu stanoviska ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12289/ENV/15, vydaného podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, k záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ (kód záměru MZP429).

Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“), vydalo podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), souhlasné stanovisko ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12289/ENV/15 (dále jen „souhlasné stanovisko EIA“), k záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“, kód záměru MZP429, s tím, že součástí tohoto stanoviska jsou podmínky, které měly být respektovány v následujících stupních projektové dokumentace záměru a zahrnuty jako podmínky rozhodnutí v návazných správních řízeních. Toto souhlasné stanovisko EIA považuje záměr v navržené podobě z hlediska jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví za akceptovatelný za respektování ve stanovisku uvedených podmínek, přičemž za zásadní podmínky je třeba považovat zejména opatření k ochraně vod, ochraně před hlukem, ochraně ovzduší a ochraně veřejného zdraví. Dále jsou zde stanovena opatření k ochraně půdy, opatření k ochraně přírody a krajiny, včetně opatření, která se týkají navrženého způsobu sanace a rekultivace pozemků dotčených dobýváním. Toto souhlasné stanovisko EIA obsahuje celkem 58 podmínek.

Po přijetí zákona č. 39/2015 Sb., kterým se s účinností od 1. 4. 2015 novelizoval zákon č. 100/2001 Sb. (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“), vydalo ministerstvo podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. souhlasné závazné stanovisko ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15, k ověření souladu obsahu souhlasného stanoviska EIA k uvedenému záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ (dále jen „závazné stanovisko EIA“). Ministerstvo v tomto závazném stanovisku EIA posoudilo soulad výše uvedeného souhlasného stanoviska ze dne 9. 3. 2015 s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/92/EU, ze dne 13. 12. 2011, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, a stanovilo jako závazné podmínky v souhlasném stanovisku ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12289/ENV/15, pro navazující správní řízení, jejichž předmětem bude umístění nebo povolení variant záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“.

Dne 11. 1. 2016 ministerstvo obdrželo podnět společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a. s., ze dne 8. 1. 2016, k přezkoumání závazného stanoviska EIA postupem podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu. V tomto podnětu podatel namítá, že závazné stanovisko EIA ani jemu předcházející souhlasné stanovisko EIA nemohou být v souladu s ustanovením § 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. objektivním podkladem pro vydání rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů. Podatel má zásadní výhrady především k hydrogeologickému hodnocení a následnému dopadu záměru na podzemní vody, kdy modelové řešení, o které se opírala dokumentace záměru, je postaveno na výrazném zjednodušení hydrogeologického prostředí a jeho závěry se tak výrazně liší od skutečnosti. Odborný posudek zpracovaný Ing. Danielem Bubákem, Ph.D., a následný oponentní posudek Ing. Jiřího Tylčera, CSc., považuje podatel za neobjektivní a upozorňuje na celou řadu negativních stanovisek dotčených orgánů státní správy i dalších subjektů, které však uvedené posudky bagatelizují nebo ignorují. Podle názoru podatele se ministerstvo při vedení procesu EIA k uvedenému záměru v otázce možného ohrožení jednoho z největších a nejvýznamnějších vodárenských pramenišť v České republice neřídilo principem předběžné opatrnosti. Podle podatele bylo v procesu EIA prokázáno, že záměr je v rozporu s platnými právními předpisy na ochranu vod. Podatel nesouhlasí s argumentem ministerstva, že soulad záměru s platnou legislativou nebyl předmětem procesu EIA, kdy případný rozpor by měl být řešen až v navazujících správních řízeních. Podatel zdůrazňuje, že soukromý zájem na těžbě suroviny nemůže mít přednost před veřejným zájmem na ochraně zdrojů pitné vody. Podatel jako přílohu podnětu přiložil dokument: *Odborné vyjádření k hydrogeologické dokumentaci v procesu EIA, k souvisejícím a dalším podkladům ve věci záměru Uherský Ostroh – těžba štěrkopísku, autor RNDr. Josef V. Datel, Ph.D., z 29. 10. 2015* (dále jen „odborné vyjádření RNDr. Datla“). Podle názoru podatele odborné vyjádření RNDr. Datla zpochybňuje závěry souhlasného stanoviska EIA a s tím související věcnou správnost závazného stanoviska EIA.

Dále ministerstvo obdrželo podnět Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje (dále jen „KHS JMK“), ze dne 19. 2. 2016, k přezkoumání závazného stanoviska EIA, ve kterém KHS JMK poukazuje na skutečnost, že svůj (v pořadí již druhý) podnět k přezkumu podává jako orgán ochrany veřejného zdraví příslušný k hodnocení a řízení zdravotních rizik ve smyslu ustanovení § 82 odst. 2 písm. t) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“), požaduje tedy i přezkum otázky posouzení vlivu záměru na ochranu veřejného

zdraví, kterým se ministerstvo při vyřízení prvního podnětu KHS JMK ze dne 20. 4. 2015, č. j. KHSJM 15790/2015/BM/PRAV, sp. zn. S-KHSJM 15790/2015, podle podatele nezabývalo. V dalším KHS JMK ve svém podnětu v plném rozsahu odkazuje na své nesouhlasné vyjádření ze dne 28. 4. 2014, č. j. KHSJM 14105/2014/HO/HOK, které KHS JMK zaslala k posudku EIA (zpracován Ing. Danielelem Bubákem, Ph.D.). Ve svém podnětu opakovaně konstatuje, že nemožnost provedení hodnocení zdravotních rizik neznamená, že předmětné potenciální riziko neexistuje. Pokud nelze dovést úroveň potenciálních rizik, nelze definovat ani opatření směřující k řízení zdravotních rizik. Na závěr podnět odkazuje na závěry aktuálního odborného vyjádření RNDr. Datla, které je přiloženo k podnětu.

Výše uvedené podněty k přezkoumání závazného stanoviska EIA ministerstva v přezkumném řízení byly předloženy rozkladové komisi ministra životního prostředí v souladu s ustanovením § 95 odst. 6 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 3 téhož zákona k posouzení, zda lze v postupu a závazném stanovisku ministerstva shledat nesoulad s právními předpisy. Komise však neshledala, že by v daném případě byly naplněny zákonné podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného závazného stanoviska EIA pro jeho nezákonnost v přezkumném řízení dle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 94 a násl. správního řádu.

V podnětech ze dne 8. 1. 2016 a ze dne 19. 2. 2016 činí podatelé návrh ministrowi životního prostředí jako nadřízenému správnímu orgánu, který závazné stanovisko EIA ze dne 26. 10. 2015 vydal, aby předmětné závazné stanovisko ministerstva v přezkumném řízení jako nezákonné zrušil nebo změnil dle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu, kdy jako konkrétní důvod pro zrušení nebo změnu závazného stanoviska v přezkumném řízení uvádějí, že toto stanovisko spolu se souhlasným stanoviskem EIA ze dne 9. 3. 2015 jsou nezákonné, a to proto, že v řízení EIA nebyl dostatečně zhodnocen potencionální vliv záměru na podzemní vody a s tím související potenciální zvýšení rizika zranitelnosti jímacího území Bzenec – komplex.

Nejprve je nutné upozornit na skutečnost, že ministru životního prostředí přísluší dle ustanovení § 145 odst. 5 správního řádu přezkoumávat pouze zákonnost závazného stanoviska ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15, k ověření souladu dle čl. II bodu 1 přechodného ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., nikoli jemu předcházející stanovisko EIA ze dne 9. 3. 2015, které bylo vydáno před 1. 4. 2015, tedy jedná se o jiný úkon dle části čtvrté správního řádu, jehož případný přezkum přísluší ministerstvu.

Po podrobném posouzení věci s přihlédnutím k právnímu názoru vyjádřenému rozkladovou komisí ministra životního prostředí konstatují, že námítky podnětů nejsou důvodné, a ztotožňují se s obsahem a závěrem napadeného závazného stanoviska EIA, které bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

Ministerstvo napadené závazné stanovisko vydalo v souladu s ustanovením čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb. Podle tohoto ustanovení příslušný úřad v závazném stanovisku stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA (vydaném před 1. 4. 2015) jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Toto závazné stanovisko se vydává ke každému stanovisku EIA pouze jednou. Ministerstvo správně prověřilo aktuálnost

a relevantnost všech podmínek uvedených v původním souhlasném stanovisku EIA ze dne 9. 3. 2015 a vybralo z nich ty, které jsou do současné doby relevantní a aktuální, a tyto formulovalo jako podmínky podněty napadeného závazného stanoviska EIA. Je pravdou, že všechny podmínky závazného stanoviska jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí, nicméně vzhledem k charakteru závazných stanovisek vydávaných podle čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb., ale i vzhledem k charakteru závazných stanovisek vydávaných podle § 9a odst. 1 až 3 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném od 1. 4. 2015, nelze požadovat, aby všechny podmínky těchto závazných stanovisek byly nutně závazné pro všechna navazující řízení. Naopak stanoviska EIA jsou specifická tím, že na rozdíl od jiných závazných stanovisek nejsou vydávána pro účely jednoho konkrétního správního řízení, pro které jediné by byla závazná, ale naopak jsou ze zákona vydávána pro účely předem nespécifikovatelného okruhu navazujících řízení, v rámci nichž musejí být respektována. Ve stanoviscích EIA tedy nelze žádným způsobem určit a rozdělit podmínky pro jednotlivá navazující řízení, neboť v době vydávání těchto závazných stanovisek nelze množství a druhy všech navazujících řízení stanovit. Úkolem závazného stanoviska podle čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb. je pouze ověření zákonnosti původního stanoviska EIA a pouze „zezávaznění“ těch podmínek původního stanoviska EIA, které jsou doposud relevantní a aktuální, což v předmětném případě bylo zákonným způsobem učiněno.

Dále přísluší konstatovat, že jediné správní orgán vedoucí navazující řízení je tím, kdo nejlépe zná předmět tohoto řízení, a proto je právě on nejlépe vybaven k tomu, aby vyhodnotil, které podmínky závazného stanoviska EIA mají být převzaty do výroku jím vydávaného rozhodnutí. Výběr podmínek, které převezme do svého rozhodnutí, musí být výsledkem správní úvahy příslušného správního orgánu, který vede navazující správní řízení. Pouze tento správní úřad je v daném případě příslušný rozhodnout, jaké podmínky závazného stanoviska se k jím vedenému správnímu řízení jak věcně, tak místně vztahují, a tyto podmínky do svého správního rozhodnutí ze závazného stanoviska EIA převzít.

Záměr těžby a úpravy štěrkopísků v Uherském Ostrohu prošel od roku 2006 opakovaně již různými fázemi několika procesů posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Nejzásadnější otázkou pro hodnocení akceptovatelnosti záměru v dané lokalitě vždy byl jeho potenciální vliv na podzemní vody. Prostor zamýšlené těžby štěrkopísku se nachází v chráněné oblasti přírodní akumulace vod Kvartér řeky Moravy (dále jen „CHOPAV“) a ochranném pásmu II. stupně významného vodního zdroje Bzenec - komplex. Záměr v běžném provozu nepředstavuje výrazné nebezpečí pro životní prostředí, hlavní obavy se týkají havarijních situací (únik ropných látek ze strojních mechanismů atd.), vlivu záměru na vydatnost a režim proudění podzemních vod a vznik biologicky aktivního potězebního jezera, který by mohl mít dopad na kvalitu podzemních vod v jímacích územích. Především značná složitost a komplexnost řešené problematiky je důvodem, že i protichůdná odborná stanoviska pro a proti záměru se jeví kvalifikovaná a odborně nepochybnitelná. Ministerstvu nepřísluší zpochybňovat odbornost závěrů autorizovaných osob. Závazné stanovisko EIA je objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí v navazujících správních řízeních podle zvláštních právních předpisů, které je výsledkem odborného posouzení záměru a které zahrnuje jeho podrobný popis, posouzení a vyhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých vlivů provedení i neprovedení záměru na životní prostředí, při

kterém se vychází ze stavu životního prostředí v dotčeném území v době oznámení záměru (ustanovení § 1 a 5 zákona č. 100/2001 Sb.).

K zásadním výhradám obou podnětů, které se týkají hydrogeologického hodnocení a následného dopadu realizace záměru na podzemní vody v rámci realizovaného procesu EIA, kdy je namítán nesoulad závazného stanoviska EIA s evropskými a národními právními předpisy v oblasti ochrany vod a ochrany veřejného zdraví, uvádím, že v procesu EIA byly dodrženy všechny zákonné procesní postupy, byly dostatečně vypořádány všechny připomínky dotčených orgánů státní správy a samosprávy i dotčené veřejnosti k dokumentaci i posudku. Ministerstvo si navíc nad rámec zákonných požadavků v procesu EIA právě z důvodu předběžné opatrnosti k předložené dokumentaci a po vydání posudku EIA vyžádalo zpracování oponentního hydrologického posudku (AQD – envitest, s. r. o., leden 2015, zpracovatel Ing. Jiří Tylčer, CSc.), který potvrdil použité metody a závěry posouzení vlivů na povrchové a podzemní vody učiněné v dokumentaci (konkrétně hydrogeologické studie, vypracovaná společností Aquatest a.s. Praha, zodpovědný řešitel RNDr. H. Koppová, prosinec 2012).

Dále přísluší zdůraznit, že vydání souhlasného stanoviska EIA k záměru těžby šterkopísku automaticky neznamená, že záměr bude nakonec povolen a realizován, jelikož až v dalších navazujících správních řízeních (řízení o stanovení dobývacího prostoru a řízení o povolení hornické činnosti) bude příslušnými správními úřady posuzováno, zda je realizace těžby šterkopísku v dané lokalitě v souladu se všemi požadavky platných právních předpisů, včetně posouzení, zda např. ochrana jiných veřejných zájmů (včetně ochrany vod a veřejného zdraví) nepřeváží zájem na těžbě ložiska.

Od stanoviska EIA nelze očekávat, že za příslušné orgány státní správy provede správní úvahu ve smyslu vymezení veřejného zájmu na vytěžení ložiska, popřípadě zda tento zájem převyšuje veřejný zájem na ochranu vodních zdrojů. Zpracovatel posudku EIA výše uvedené komentoval tak, že samotná existence ložiska opravňuje těžební organizaci, aby v rámci platných legislativních předpisů vyvíjela kroky k možné těžbě ložiska, což je předmětem její podnikatelské činnosti. Úkolem procesu EIA není primárně posuzovat oprávněnost či neoprávněnost realizace záměru či dostatečnost jeho zdůvodnění, v rámci procesu EIA nelze požadovat kvalifikované zvážení, zda veřejný zájem (představovaný ochranou předmětných vodních zdrojů) převyšuje či nepřevyšuje těžební zájem v předložené dokumentaci deklarovaný.

Proces EIA musí dostatečně zjistit všechny přímé a nepřímé vlivy záměru na životní prostředí, popřípadě stanovit opatření ke zmírnění negativních vlivů záměru, a z tohoto procesu musí vzejít takové výstupy, které jsou způsobilé být odborným podkladem, který správním orgánům vydávajícím rozhodnutí v navazujících řízeních umožní mimo jiné vést objektivně podloženou správní úvahu, zda nějaký veřejný zájem převyšuje či nepřevyšuje zájem na vytěžení ložiska.

K dalším jednotlivým námitkám uvedeným v podnětech k přezkumnému řízení uvádím:

K námitce společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a. s., že bylo v procesu EIA prokázáno, že záměr je v rozporu s platnými právními předpisy na ochranu vod, konstatuji, že pokud jde o nemožnost realizace záměru s odkazem na porušení ustanovení § 28 odst. 2 písmeno e) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), kde se v CHOPAV zakazuje odkrytí souvislé hladiny podzemní vody povrchovou těžbou nerostů, uvádím, že příslušné nařízení vlády č. 85/1981 Sb., o chráněných

oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kwartér řeky Moravy, za určitých podmínek těžbu v CHOPAV připouští. Z informací získaných v rámci procesu EIA vyplývá, že na území CHOPAV se v bezprostředním okolí posuzovaného záměru již nachází řada dalších vodních ploch vzniklých těžbou šterkopísků, se kterou společnost Vodovody a kanalizace Hodonín, a. s., souhlasila, nebo se proti ní nevyslovila, a které nemají negativní vliv na podzemní vody (např. těžba na lokalitě Polešovice – Kolébky, odsouhlasená další těžba na blízké lokalitě Podluží u Moravského Písku). Z uvedených příkladů je tedy zřejmé, že těžba šterkopísků v podmínkách posuzované lokality i na území předmětné CHOPAV přípustná je a při dodržení potřebných podmínek neznamená ohrožení vodních zdrojů.

Pokud jde o údajný rozpor realizace záměru s ustanovením § 67 odst. 2 vodního zákona, podle nějž je zakázáno těžit nerosty a zeminu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod v aktivním inundačním (záplavovém) území, stejně jako tvrzený rozpor záměru se zákazem dle ustanovení § 30 odst. 2 vodního zákona, uvádím, že tyto námitky byly v procesu EIA dostatečně vypořádány a vyvráceny v rámci vypořádání připomínek k dokumentaci a posudku. Původně navrhované technické a prostorové řešení záměru a umístění zázemí těžebny bylo upraveno právě s ohledem na možné povodňové situace. Tato vypořádání jsou jako příloha součástí souhlasného stanoviska EIA ze dne 9. 3. 2015.

Vyjádření KHS JMK ze dne 28. 4. 2014, č. j. KHSJM 14105/2014/HO/HOK, které KHS JMK zaslala k posudku EIA a na které ve svém podnětu odkazuje, bylo dostatečně podrobně vypořádáno v souhlasném stanovisku EIA ze dne 9. 3. 2015 (viz str. 38 – 51 přílohy č. 1 souhlasného stanoviska EIA, která je jeho nedílnou součástí).

K přezkumu otázky posouzení vlivu záměru na ochranu veřejného zdraví namítané v podnětu KHS JMK uvádím, že problematika hodnocení vlivu na lidské zdraví byla v rámci procesu EIA řádně posuzována. K tomu odkazují opět na podrobné vypořádání námitek vyjádření KHS JMK ze dne 28. 4. 2014, č. j. KHSJM 14105/2014/HO/HOK, které KHS JMK zaslala k posudku EIA (str. 40 – 42 přílohy č. 1 souhlasného stanoviska EIA):

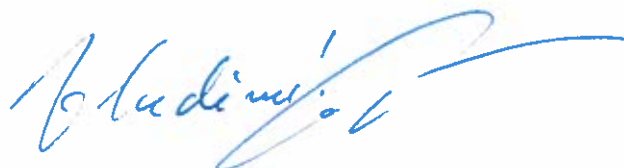
„Jak bylo konstatováno v posudku, je zřejmé, že metody hodnocení vlivů na veřejné zdraví (HIA) nelze v dané situaci použít. Z popisu záměru a jeho výstupů nevyplývá, že by v jeho důsledku docházelo k emisi nějaké škodliviny do pitné vody. Záměr nebude a nesmí ve standardním provozu žádné takové škodliviny produkovat. Zde zpracovatel HIA relevantně uvádí, že existující podklady neobsahují konkrétní informace o koncentraci jednotlivých potenciálně škodlivých látek, na základě kterých by bylo možné provést hodnocení zdravotního rizika. To by bylo možné jen v případě, že by byly známy koncentrace potenciálně škodlivých látek přímo v pitné vodě, respektive změny těchto koncentrací způsobené provozem záměru. Nelze tedy stanovit expoziční scénář, tj. kvantitativně charakterizovat, jakému polutantu, jakým způsobem a v jaké koncentraci či množství by dotčená populace byla vystavena. Pokud nelze stanovit expoziční scénář, není možno ani charakterizovat zdravotní riziko. Standardní postup HIA tedy aplikovat nelze.

Riziko možné kontaminace vodního zdroje Bzenec - komplex je tedy v současnosti vnímáno jako nízké, zanedbatelné či společensky přijatelné. Existence nové vodní plochy ve vzdálenosti 600 m (Bzenec III – sever) či více než 1 km (Bzenec – I) od jímacích objektů toto riziko významným způsobem nezmění. Tento závěr potvrdil i oponentní hydrogeologický posudek.“

Pokud jde o přiložené odborné vyjádření RNDr. Datla ze dne 29. 10. 2015, toto vyjádření bylo zpracováno až po skončení procesu EIA vydáním souhlasného stanoviska EIA i závazného stanoviska EIA, s jeho obsahem se tak nemohlo ministerstvo při vydání stanovisek vypořádat. Uvedené odborné vyjádření však nepřináší žádné nové skutečnosti nebo otázky, které by mohly zásadním způsobem změnit výsledek procesu EIA, popřípadě poukazovaly na nezákonnost vydaných stanovisek, když se jedná v zásadě o tytéž připomínky, které byly v rámci procesu EIA vzneseny a následně v posudku a stanoviscích řádně vypořádány.

Z výše uvedeného vyplývá, že nezákonnost podněty napadeného závazného stanoviska EIA nebyla shledána. Oba podněty se proto odkládají bez dalších opatření s tím, že citované souhlasné závazné stanovisko EIA ministerstva ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15, k souhlasnému stanovisku EIA ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12289/ENV/15, zůstává nadále v platnosti.

V Praze dne 9. 5. 2016

Ing. Vladimír Mana

náměstek pro řízení sekce státní správy

Na vědomí:

Ministerstvo životního prostředí,
odbor posuzování vlivů na ŽP a IP (710)
zde